

Vedrana
RUDAN

Besplatna
DOSTAVA

Copyright © 2013, Vedrana Rudan
Copyright © ovog izdanja 2023, LAGUNA

Za Katju

Amaruši, moja Pepeljuga

Piscu su knjige poput djece. Sve ih voliš, posebno onu koja nisu baš imala sreće u životu. *Amaruši* je moje nesretno dijete, koje je hrvatski izdavač pred deset godina pustio niz vodu. Čupavo, prljavo, malo, zgrčeno biće nije imalo nikakve šanse. Umrlo je tiho i zaboravljeno od svih.

Nikad se s tim nisam mogla pomiriti. *Amaruši* je knjiga koja mi neopisivo mnogo znači. U njoj nema opisa odjeće, drveća, kuća, grada, zemlje... Radnja se odvija negdje. Ja sam zapisničarka koja ne komentira. Osluškujem, prisluškujem, bilježim. Ja sam muha na zidu.

Za mene je to bio veliki izazov, sudbina djevojčice *Amaruši* lomila mi je i lomi mi srce. Odlučila sam potražiti pomoć, udahnuti život u umrlu *Amaruši*.

I eto je pred vama. Živa, vesela, hrabra, nevidljiva djevojčica koja sve vidi.

Hvala Jadranki Pintarić i Jasni Radojičić koje su *Amaruši* izvukle iz pepela, ali joj nisu promijenile haljinu.

Amaruši jest ostala *besplatna dostava*, Amaruši jest ostala paket.

Ima li išta ljepše na ovome svijetu od skidanja omota? Ruke ti drhte, srce lupa glasno. Što se krije u paketu?

Vedrana Rudan

maj, 2023.

Besplatna
DOSTAVA

Svi me zovu Amaruši.

Kad sam bila mala, plesala sam kad je noni zvonio telefon, amaruši amari, amaruši vibori, trjalalalalalalala. Mama me je obukla u crvenu haljinicu i hulahopčice na Helo Kiti i rekla mi: „A sada idemo noni.“ Rekla sam da bih ja išla u vrtić. Mama je rekla: „Idemo noni jer ju je ostavio nonić.“ I još je tati rekla: „Jako se bojim za nju, jedna moja pokojna teta se bacila u bunar.“ Pa smo ušle u auto, pa smo došle do nonine kuće, pa smo parkirale na njenom parkiralištu, pa mi je mama rekla: „Daj mi ručicu, ne smiješ sama na cestu.“ Pa smo išle u noninu kuću, a sad smo na noninoj terasi i moja mama noni govori.

KOD NONE

„Evo nas, letim na posao, skuham joj bilo što, nisam sinoć ništa stigla, bila sam prebijena, došla sam doma u jedanaest, kako ste, teta Seka, Amaruši, napravi noni grli-grli a prije toga mami ljubac. Bravo, pozdrav svima, letim, drago mi je da ste s mamom.“

„Kako to izdržavaš? Potpuno si se zapustila. Umjesto da pišeš, ti čuvaš dijete. Zašto mala ne ide u vrtić? Kako krasan dan. Imamo sreću da živimo u ovako lijepom kraju, skuhat ću nam juhicu.“

„Nema čovjeka koji ne zna gdje je bio kad je ubijen Kenedi i kad je umro drug Tito.“

Ja bi' gledala Pipi.

„Teta Seka će ti staviti Pipi. Postoji li u ovoj kući ledeno pivo?“

„Sjećam se svakog detalja.“

Meni se piš-kaki.

„Teta Seka će te staviti na školjku.“

Ja sam u kazalištu gledala Pepeljugu, kako se zovu polusestre od Pepeljuge? Čuješ, teta Seka, kako u zahod padaju plonkići, jedan, dva, tri. Obriši mi riticu.

„Ja pojma nemam gdje sam bila kad su ubili Kenedija i da ti pravo kažem, boli me za njega kurac. Sin bogatog mafijaša koga su ubili mafijaši jer je zaboravio da je sin mafijaša. Pročitaj malo biografiju Frenka Sinatre. Zgromila me fotka mrtve Merilin. Isuse, prestrašno je izgledala ta žena. Bojim se smrti. Ja ću izgledati još odvratnije.“

Zašto plačeš, teta Seka?

„Strugala sam parkete čeličnom žicom dok je Zbor Crvene armije urlao 'Kakaljinkakaljinkakakaljinalalala'. Osjećala sam da moram zapamtiti taj dan. Nepodnošljiv smrad u nosu od kreme kojom smo moje prijateljice i ja mazale oguljeni parket, ruska deračina u pozadini, drugarica iz muzičkog nas gleda hoćemo li parket dovesti do visokog sjaja ili će sve morati krenuti iz početka, ako bude blistao poput pasjih jaja nas tri ćemo iz muzičkoga dobiti pet. Sve mi je još u glavi i u nosu jer je toga dana poginuo Kenedi.“

„Ja se sjećam da sam s tobom drugarici Veri strugala parkete. Koja su to bila vremena, dječica su morala žicom ribati pod, ali stvarno sam zaboravila da je toga dana koknut Kenedi. Kasnije sam sto puta vidjela Džeki u ružičastom kostimu prelivevom njegovim mozgom, ne mislim da sam morala zapamtiti da se to dogodilo baš kad smo strugale onaj parket. Ti si pisačica, oduvijek si pretjerivala, pretpostavljam da si i to izmislila. Živiš od pričanja pizdarija.“

„Moja se kći derala kao obično. Urlala je bezveze, ali ja je nisam smjela tresnuti jer se jednogodišnju djecu ne

mlati, imala je zapaljenu riticu. Stalno je imala zapaljenu riticu i stalno sam je premazivala onom žutom, gustom mašču, ona se drala čitave te godine na jednak način, vrištala bi dok bih joj skidala posranu ili mokru pelenu, vrištala je i vrištala i vrištala, i gola i obučena i zapaljene guzice i zdrave guzice, jednostavno, bila je vrištavo stvorenje, danas je vrištava žena. Toga sam dana sebi rekla: zapamti ovo pranje guzice, kakve joj je boje guzica, tamnoljubičasta, kakve je boje krema, tupožuta, da li dok plače drži oči otvorene, drži, da li joj se vide svi zubi dok urla, vide se zubi, mlati li nogama, mlati, mlati li rukama, mlati, sve zapamti, sve zapamti, sto ćeš puta u životu morati odgovoriti na pitanje što si radila, gdje si bila kad je umro drug Tito.“

„O tome ti govorim. Bolesno si hiperbolična. 'Zapamti, zapamti, sto ćeš puta u životu morati odgovoriti što si radila, gdje si bila kad je umro drug Tito.' Davno nisam čula veće sranje. Skupa smo otkako znamo za sebe, šezdeset je tebi, šezdeset je meni, živimo u istom gradu već šezdeset godina, nikad me nitko nije pitao što sam radila, gdje sam bila u trenutku kad je umro drug Tito. A tebe ljudi stalno pitaju: 'Gospođo Nina, oprostite što smetamo, što ste radili u trenutku kad je umro drug Tito?' Jednostavno, ne sviđa mi se ta tvoja crta.“

Kad budem velika, ja ću biti Pipi i jahati ću kona.

„Kako to da mala ne zna reći *nj*? Niste bili kod logopeda? Reci konj.“

Kon. Bila mama Kukunka, Kukunka, bio tata Taranta, Taranta, imali su maloga Juju. Odgovara krokodil sa duboke rijeke Niiiiil, evo vama vašega Juju...

„Mala nema ni sluha ni glasa. Volim pivo jer podrigujem bez problema. Nina, imaš brkove. Zašto smo takve

ovisnice, čim ostanemo bez kurca pretvaramo se u Vukove Karadžiće.“

„Zakasnili smo na vjenčanje jer sam zaboravila na sebe staviti nešto plavo, pa je moja prva svekrva zbog toga poludjela, najzad mi je u torbicu uvalila rastavljenu kemijsku olovku koja mi je umrljala svilenu podstavu torbice. Gdje sam bila kad je spermij moga muža provalio u moje jaje, to je najvažniji trenutak u životu svake žene, kad ti se tako nešto desi, promijeni ti život dok si živa. Jebeš i Kenedija i Tita. U kom se trenutku nešto u mom tijelu krenulo pretvarati u moju Ivu.“

„Da, zato ne volim tvoje knjige, kombinacija hiperbola, prostota i patetike. Većina ljudi to voli, svaka ti čast, ubola si, ali meni to ide na živce. 'Kad je spermij provalio u moje jaje?' Zašto? Zašto? Zašto? Milijun sam se puta pitala zašto je spermij provalio u moje jebeno i prejebeno jaje. Zašto?“

Ja se zovem Sunčica Sunčković.

„Preglupo ti je i ime i prezime, gledaj Pipi!“

„Lagani trudovi doma, ulazak u automobil, klistir, brijanje, ili obrnuto? U ono doba muževi nas, dok smo rađale, nisu držali za ruku niti nam brisali znoj sa čela, hvala Bogu. Nije bilo ni epiduralnih, sve je prošlo u krvi i nadnaravnim mukama. Ipak, na pitanje kako ti je bilo na porodu, uvijek odgovaraš: 'To mi je bio najsretniji trenutak u životu.' Nije pristojno spominjati rezanja, šivanja, bolne upale sisa, mlijeko koje je došlo ili nije došlo, jedan ve-ce na trideset žena, odvratne liječnike, grube sestre... Ne i ne! To je bio najsretniji trenutak u tvom životu!“

„Hvala dragom Bogu da si jednom rodila, da imaš troje djece, slušala bih sranja do prekосуtra. Čemu ta logoreja? Zašto si tako nemirna?“

Ja imam uši.

„Svi imamo uši.“

„Da, a njegov pogled kad je ugledao svoju curicu, kakve veze ima što je želio sina. Ukratko, najvažniji trenuci u životu svake žene jesu oni trenuci koji muškarcima znače malo ili ne znače ništa. Tko se od njih sjeća kad je vozio dijete prvi puta doktoru? Zašto se dijete onako dralo i što ga je boljelo? Kako je bilo na prvoj svadbi, drugoj, trećoj? Sve su mu ostale u pijanoj magli. Njihovi najsretniji dani u životu s našima nemaju nikakve veze. Da mi manje pamtimo, bile bismo bolje volje. Čemu stalno vrtjeti film, vjenčanje, prvi seks, prvi brak, drugi brak, treći brak, prvi porod, drugi porod, prvi abortus, drugi abortus... U našim smo glavama, mi žene, stalno u krvi do koljena. Da se operemo, ne bismo bile toliko napete.“

Ja imam uši.

„Svi su muškarci svinje, jebe se njima za djecu, oni su vladari naših života. Smrt muškarcima, smrt muškarcima, smrt muškarcima! Nina, kako ti ne dopizdi?“

Nona, mogu ja otvoriti duboko?

„Sigurno sam o svom porodu pisala tisuću puta, govorila za novine, na radiju, jebeš ženu koja nije bar jednom nešto istisnula iz sebe. Žao mi je što je to tako, da se još jednom rodim, nitko me ne bi davio pitanjima kako mi je bilo na porodu. Naravno da mi nitko nikad neće izbiti iz glave prvi odlazak u vrtić moje kćeri. Ručica u mojoj ruci, stajanje u mjestu ispred ogromne željezne kapije.“

„Postoji li u ovoj kući pepeljara?“

Ja imam uši i oču ježeka.*

---

* Sladoleđ na štapiću. (Prim. aut.)

„Evo ti ježeka, samo začepi.“

Hvala, teta Seka.

„Dođi da te poljubim u kosicu.“

Ja imam uši.

„Svi imamo uši.“

„U moje vrijeme prvi odlazak u vrtić za tate nije bio događaj koji će kasnije godinama spominjati. A današnji očevi? Moj zet zna kako je to bilo kad je Amaruši prošla kroz ista vrata kroz koja joj je prošla majka.“

„Zašto je mala prestala prolaziti kroz ona vrata? Vrtić deratiziraju? Najavili su smrt štakorima? Bebe će u onoj rupi ubuduće umirati samo od gladi?“

„Današnji su očevi opsjednuti dječicom zato što ih je, kako pišu novine, trideset posto sterilno. Dok je u naše vrijeme ostajanje u drugom stanju bilo nešto što se dogodilo zajebom, danas je to čudo. Sve cure koje rode bez pomoći ogromne količine hormona, vanmaternične oplodnje i pitaj boga kojih sve metoda slave se poput kraljica.“

„Zašto toliko govoriš o djeci?“

Kad budem velika, ja ću roditi majmuna koji prdi.

„Današnji su očevi opsjednuti svojom djecom, upoznala sam tatu koji je snimio drek svoga sina pa onda snimak mobitelom slao prijateljima, koji su mu vratili snimak dreka svojih sinova. Da smo mi imale takve muževe, naša bi djeca bila drugačiji ljudi.“

„Kakav bi čovjek bila tvoja kći da joj je otac bio zaljubljen u njezin drek?“

KOD MAME I TATE

„Koliko je sati?“

„Jedan.“

„Rano si se vratio.“

„Popizdio je.“

„Nemoj mi to raditi.“

„Uhvatio me.“

„Pusti je.“

„Samo sam je poljubio.“

„Jedva je zaspala, rekla je da će čekati tajkolića. Što ćemo sad?“

„Pojeo bih nešto.“

„Hoćeš da ti zagrijem sarmu?“

„Pojest ću je hladnu, ne diži se, gdje je?“

„Zagrijat ću je. Kako te otkrio?“

„Ne da mi se govoriti o tome.“

„Tko ga jebe.“

„Ranko je rekao da neki lik traži konobara, ima kafić u Opatiji, trebat će mi auto, ne mogu u Opatiju autobusom.“

„Íci ćeš autom.“

„A kako ćeš ti malu voditi u vrtić?“

„Rekla sam im da je neću neko vrijeme dovoditi jer joj je imunitet slab, svejedno moramo plaćati. Neka je stara čuva, to joj može smanjiti stres.“

„Kafić radi od deset ujutro do jedan u noći.“

„Kurve, skitnice, drogeraši, stjenice. Večeras mi je jedan rekao da će mi kalašnjikovom razvaliti glavu ako ga ne pustim u sobu.“

„Zvala si policiju?“

„Naravno. Kad oni od mene traže uslugu, odmah uskočim, kad tebi treba pomoć, stižu kad si leš. Pitali su me da li lik ima kalašnjikov, kad sam rekla da nema, spustili su mi slušalicu.“

„Kako si ga se riješila?“

„Dala sam mu sobu, besplatno, neka se jutarnja smjena s njim jebe, ne želim poginuti zbog četiri tisuće kuna mjesečno. Heroju će u našem hostelu ionako stjenice doći glave. Jesi siguran da ćeš dobiti posao?“

„Sto posto.“

„Zbrojila sam jutros, ne znam gdje ću naći dvjesto eura za stanarinu ili da ne platimo struju, dugujemo za struju već dva mjeseca?“

„Idu topliji dani, ako nam je i isključe, možemo biti u mraku. Ionako nismo nikad doma. Jesu li ti platili instrukcije?“

„Rekla je njena stara da će mi platiti sutra. Mala nije glupa, ali je razmažena koza. Stari joj je Talijan, ovdje ima tvornicu košulja.“

„Komad tvoga očuha je boli glava. Sreo sam ih jutros. Tomo je na sedmom nebu. Žao mi je tvoje stare.“

„Volim Tomu, on mi je više od oca, ali kuju ne podnosim na neviđeno.“

„Nije ona kriva.“

„I nije.“

„Sestra je u Zagrebu izgubila cimericu pa sad nema za stanarinu, traži od mene da joj pošaljem dvije tisuće kuna.“

„A zašto se tvoja sestra ne uhvati nekog posla? Mi da je školujemo? Nas je našla?“

„Ne urlaj.“

„Kako neću urlati?“

„Jednostavno, ne urlaj.“

„A ti nemoj ni pokušati poslati joj lov, suludo je da muzemo moju mater i hranimo tvoju sestru.“

„Ne hranimo je, netko joj mora pomoći.“

„Ja joj ne moram pomoći, imamo dijete kojem trebaju cipele.“

„Ti stvarno misliš da je Amaruši stonoga, što će joj nove cipele?“

„Jer je stare prerasla, uostalom bolje da njoj kupim cipele nego da tvojoj sestri plaćam stan u Zagrebu, neka unajmi sobu.“

„Umoran sam.“

„Uvijek si umoran kad treba odjebati tu lijenu kravetinu. Dižem se u pet ujutro, radim u hostelu, trčim na drugi kraj grada, dajem instrukcije, izvlačim iz majčinog novčanika sto kuna kad ode na ve-ce, hrani nam i odijeva dijete a onda, kad kako-tako zatvorim krug, javi se tvoja sestra. Sita sam svega.“

„Govori tiše.“

„Zašto?“

„Probudit ćeš malu.“

„Maalaaaaaaaaaaaaa, probudi se!“

„Luda si.“

„Malaaaaaaaaaaaaa, probudi se!“

Ja bi' nešto pojela.

„Što bi pojela?“

Sarmu.

„Tata ti je pojeo sarmu.“

Zašto si mi pojeo sarmu?

„Tajkolić je bio gladan, sad je noć, spavaj.“

Ja sam gladna. Ja bi kakaji.

„Tata će ti pripremiti kakaji.“

„Ja ću joj pripremiti kakaji, ti idi pod tuš.“

„A sad nanaj, tata će napraviti grli-grli tebi a ti napravi grli-grli Pepi Pig.“

Neću, idem tebi u krevet i tajkoliću idem u krevet.

„Dobro.“

„Spavat ćeš u svom krevetu!“

Neću!

„Hoćeš!“

Neću! Tajkoliću, ja bi' spavala sa tobom.

„Evo, lezi tu pokraj tajkolića.“